

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală

Direcția generală de soluționare
a contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 59
Fax : +021 336 85 48
e-mail :Contestatii.ANAF@mfinante.ro

Decizia nr. 282 / 2012

privind soluționarea contestației depusă de SC .X. SA, înregistrată la
Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția generală de
soluționare a contestațiilor sub nr. 907.224/25.07.2011

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. prin adresa nr. .X./21.07.2011 înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală- Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr. X/25.07.2011 asupra contestației depusă de SC .X. SA, cu sediul în .X., str.X nr.X, et.X, ap.X, jud .X., CUI X.

Societatea contestă suma totală de .X. lei din care suma de .X. lei reprezintă accize, suma de .X. lei reprezintă dobânzi și suma de .X. lei reprezintă penalități de întârziere, stabilită prin Decizia de impunere nr. .X./17.08.2011 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./17.08.2011, încheiată de reprezentanții Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X..

În raport de data emiterii Decizilor de impunere nr. .X./16.05.2011, respectiv nr. .X./17.08.2011, contestațiile au fost depuse în termenul prevăzut de art.207 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrate la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. în data de 10.06.2011, respectiv 09.09.2011, conform ștampilei aplicate de Serviciul Registratură pe originalul contestațiilor.

Având în vedere că prin adresa .X./14.09.2011, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. a înaintat Decizia de impunere nr. .X./17.08.2011 prin care a fost corectată eroarea materială din cuprinsul deciziei de impunere nr. .X./16.05.2011 către Direcția generală de soluționare a contestațiilor, aceasta înlocuind decizia de impunere inițială, prevederile art.48 alin. 6 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de

procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare *”actul de îndreptare a erorii materiale și decizia de respingere a cererii de îndreptare a erorii materiale urmează regimul juridic al actului inițial și pot fi contestate în condițiile legii în care putea fi contestat actul inițial”*, faptul că societatea contestatoare a formulat plângere prealabilă și împotriva deciziei de impunere nr. .X./17.08.2011 și constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art. 206, art.207 alin. 1 și art.209 alin.(1) litera c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, societatea regăsindu-se în anexa 2 la poziția nr. X din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili nr. 2730/2010, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este legal investită să soluționeze contestația formulată de SC .X. SA.

I. Prin contestația formulată societatea arată referitor la neadmiterea ca neimpozabile în sensul prevederilor art. 206⁷ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și art. 73 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a cantităților de produse accizabile declarate pierdute, că potrivit art.206²⁶ alin.1 lit.i din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a adus la cunoștința autorității fiscale, prin adresa nr.2017/12.08.2010, faptul că, în urma evenimentelor ce au avut loc în perioada 08.07.2010 -09.07.2010 în orașul .X., caracterizate prin cantități însemnate de precipitații căzute într-un termen scurt și inundații produse în zona punctului lucru, a pierdut o cantitate însemnată de produse petroliere supuse accizării, produse ce erau depozitate în rezervoarele închiriate de la S.C. .X. S.A. și care fac parte din structura antrepozitului fiscal de depozitare .X. S.A. situat în Mun. .X., Depozit Nord .X., Incinta .X. S.A.

Societatea arată ca s-a adresat Camerei de Comerț și Industrie .X., ca autoritate competentă în materie, în vederea certificării acestei situații de forță majoră și care, după studierea materialului probator, a emis Avizul de existență a cazului de forță majoră nr. .X. / 23.07.2010.

Societatea arată că urmare a cantităților abundente de precipitații, a avut loc inundarea punctului de lucru situat în .X., Depozit Nord .X., Incinta .X. SA, situație care s-a datorat și faptului că rețeaua de canalizare a S.C. .X. S.A. nu a putut colecta întreaga cantitate de apă, fapt ce a determinat deversarea acesteia în porțiunile mai joase, respectiv pe str. Justiției.

Societatea arată că, apele s-au revarsat și au inundat stația de distribuție electrică ce aparține S.C. .X. S.A., a fost inundată casa de pompe ce asigură întreaga circulație a combustibilului, caminele în care se afla

vanele de deschidere/inchidere a rețelei de conducte ce fac legătura între rezervoare, platforma de încărcare/descărcare autocisterne, drumurile interioare, dar și întreaga incintă a punctului de lucru, iar separatorul ce aparține S.C. .X. S.A. nu a funcționat în condiții normale.

La data de 09.07.2010 reprezentanții S.C. .X. S.A. au rupt sigiliile de la separatorul exterior pentru evacuarea apelor din separatorul IIC, pe liber, iar începând cu ora 15 s-au evacuat apele și prin pompare, iar în urma constatarilor tehnice efectuate de către specialiștii tehnici din cadrul societăților implicate, s-a ajuns la concluzia că în momentul în care pompele separatorului au fost repornite, acestea au pompat și produsele din rezervoare, odată cu apa provenită din precipitații.

La data de 12.07.2010, după evacuarea apelor și a produselor petroliere din cuva rezervoarelor A1 și A2, în urma desfășurării operațiunilor de măsurare și verificare a sigiliilor de la rezervoare, s-a constatat lipsa unor cantități mari de produse petroliere din rezervoare.

Societatea consideră că a îndeplinit condițiile potrivit cărora pierderile de produse accizabile să fie admise ca neimpozabile, în sensul prevederilor art. 206⁷ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și art. 73 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare însă organele fiscale nu au cercetat existența unui caz de forță majoră și relația directă și necesară între cazul de forță majoră și pierderi, ci au încercat doar să identifice fizic cantitatea pierdută, după încetarea cazului de forță majoră, fapt care nu este prevăzut de lege și doar rareori posibil, tocmai din cauza efectelor specifice acestui tip de situații de excepție.

Societatea consideră că organele fiscale au respins cererea din cauză că nicio societate / instituție publică dintre cele contactate, nu s-a pronunțat în sensul existenței unei pierderi de produse petroliere, însă aceste instituții s-au referit strict la acvatoriul portuar și nu au analizat cazul de forță majoră care a existat în Depozit Nord .X. și strada X.

Societatea învederează că textul de lege menționează în mod clar cazul de forță majoră și condițiile, dar nu menționează o identificare totală și finală, tocmai datorită notorietății efectelor produse de un astfel de eveniment de forță majoră.

Societatea precizează că organele fiscale, în demersul acestora de a analiza și a stabili în mod corect situația de fapt și în consecință, stabilirea regimului juridic al pierderilor, au fost vadiți influențați de opinia unor specialiști din cadrul S.C. .X. S.A. care au încercat, în mod vizibil și subiectiv, pe de o parte să nu implice cu nimic societatea .X. în desfășurarea evenimentelor din perioada respectivă, luându-și astfel toate măsurile de prevedere în eventualitatea unor noi controale în special în domeniul protecției mediului, iar pe de altă parte și-au arogat dreptul de a se pronunța

asupra chestiuni de fapt, sugerand organelor fiscale ca orice alta opinie, a oricarui alt specialist, nu ar fi plauzibila, iar explicatiile lor sunt singurele posibile si verosimile, in situatia respectiva.

Societatea arata ca au fost indeplinite toate conditiile prevazute de ipoteza normei juridice fiind depuse inscrisuri in dovedirea cazului de forta majora - inundatie si poluare cu produse petroliere, respectiv declaratiile locuitorilor din strada Justitiei care au fost inundati si poluati cu produse petroliere, respectiv solicitarea de despagubiri pentru prejudiciul suferit.

Societatea considera ca toate aceste probe utile si concludente nu pot fi ignorate de catre organele fiscale, ele fiind suficient de doveditoare pentru existenta cazului de forta majora care a generat pierderea de produse petroliere.

Societatea considera ca existenta unui raport de cauzalitate, intre inundatie (cauza) si pierdere(efect), desi este evidenta si logica, in practica nu este intotdeauna usor de dovedit astfel ca , atat doctrina cat si practica judiciara propune sa fie analizata in parte fiecare speta/situatie, sa fie identificate si delimitate cauzele de conditii, pentru ca in final sa se constate daca a existat o cauzalitate necesara, o legatura directa intre cauza si efect, in sensul ca acea cauza a generat in mod direct si necesar acel efect.

Societatea critica raportul intocmit de reprezentantii SC .X. SA si invedereaza faptul ca acestia nu recunosc faptul ca o parte din produsul petrolier poluant a fost adus la suprafata de catre apa, chiar din propria canalizare, ceea ce demonstreaza faptul ca nici ei nu cunosc indeajuns de bine reseaua de canalizare, care are o vechime de aproape 100 de ani, si al carei traseu a fost refacut in ultimii ani, fiind binecunoscute doar anumite trasee folosite frecvent, neputand fi exclusa nici ipoteza pierderii produselor prin reseaua de canalizare, actiunea puternica a apei facand posibila creerea unor spatii libere(supuse la eroziune in timp) care sa debuseze produsele petroliere in alte trasee, chiar necunoscute inca.

Societatea consideră că afirmațiile Gărzii de Mediu și .X., nu pot fi reținute ca fiind dovezi suficiente și temeinice în determinarea regimului pierderilor și nu pot fi decisive prin ele insele, ele trebuie luate ca simple opinii, fără o valoare probatorie prestabilită, și coroborate cu toate celelelalte dovezi și fapte, raportul de expertiză tehnică întocmit de expertul Iacoboiaea Constantin, toate raportate la o stare de fapt reală și extraordinară : cazul de forta majora care este singura conditie stabilita de textul de lege.

Referitor la cantitatea de X to. motorină în regim suspensiv de la plata accizelor, aflată în stoc la momentul retragerii valabilității autorizației de antrepozit fiscal nr. ROXDD01, societatea arată că prin adresa nr. X / 12.08.2010 a înștiințat autoritatea fiscală ca în urma evenimentelor ce au avut

loc în perioada 08.07.2010 - 09.07.2010 în orașul .X., a pierdut o cantitate însemnată de produse petroliere supuse accizării, iar în urma măsurătorilor efectuate s-a constatat că în rezervorul R14B - din totalul de X to. motorină a rămas un stoc contaminat de X to(43 cm), existând o pierdere de X to.

Societatea învederează că în această situație are de-a face cu pierderea iremediabilă a cantității de X to produs accizabile din cauza de forta majora, care a devenit inutilizabila ca produs accizabil, conform art. 206⁷ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și art. 73 alin.2 lit. a din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Societatea arata ca situatia care a generat contaminarea acestei cantitati, are la baza actiunea conjuncta a apei si a fortei / presiunii apei care a cauzat in mod direct avarii/deficiente ale instalatiei/echipamentelor societatii noastre (spargerea garniturilor) sau care a determinat nefunctionarea lucrului (ex. separatorul). De mentionat faptul ca forta apei a actionat din exterior, ceea ce este tipic fortei majore si exclude orice culpa a societatii noastre in intretinerea echipamentului/utilajului respectiv.

Societatea precizeaza ca avand in vedere ca valabilitatea autorizatiei de antrepozit fiscal de depozitare a incetat cu 01.09.2010, este legala solicitarea intemeiata pe art.206.7 alin.5 si alin.6 Cod Fiscal intrucat sunt indeplinite conditiile legale, repetiv :

- existenta cazului de forta majora care a avut drept efect contaminarea produselor;
- a fost anuntata autoritatea fiscala comptenta ;
- cantiatea este certa si cuantificabila - X to.;
- cantitatea a fost inregistrata in contabilitate ;
- au fost depuse inscrisuri doveditoare.

Societatea invedereaza ca referirea organului fiscal la Ordinul nr.918/2007 si la distrugerea produselor accizabile in cadrul antrepozitului fiscal doar pana la 01.09.2010 este neavenita, deoarece, organul fiscal sesizat in conditiile art.5 alin.1,2,3 din actul normativ precizat mai sus, iar acesta nu si-a indeplinit obligatiile mentionate expres in cuprinsul art.5 alin.4-6 din acelasi act normative.

De asemenea societatea invedereaza ca incepand cu data de 01.09.2010 nu mai are calitatea de antrepozitar autorizat, dar tinand cont de natura produselor - produse accizabile - si pentru a elimina orice suspiciune privind riscul reintroducerii in circuitul comercial al acestui produs, este obligatorie autorizarea distrugerii produselor accizabile pierdute iremediabil sub supravegherea autoritatii fiscale si in final predarea catre un antrepozit fiscal de productie, ca reziduuri petroliere, in vederea reciclarii acestora,

Ordinul nr.918/2007 producand efecte chiar si asupra fostului antrepozitar autorizat, deoarece prin raportul de inspectie fiscala din 17.08.2011 se stabileste regimul juridic al pierderilor si poate fi aprobata distrugerea.

Un alt motiv de nelegalitate si netemeinicie a Deciziei de impunere, il constituie interpretarea eronata a textului de lege prevazut de pct.73 alin.2 din Hotararea Guvernului nr.44 / 2004 cu modificarile ulterioare, in sensul ca avand in vedere adresa nr. X / 12.08.2010 si cercetarea intreprinsa de catre organele fiscale pentru stabilirea regimului juridic al pierderilor, textul de lege aplicabil nu mai este art.206⁷ alin.9 din Codul fiscal, pct. 73 alin.2 din Hotararea Guvernului nr.44/2004 cu modificarile ulterioare, acciza aferenta devenind exigibila in 5 zile de la data comunicarii actelor de control.

Societatea solicita admiterea contestatiei si anulara deciziei de impunere contestata.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situatiei nr. .X./17.08.2011 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. .X./17.08.2011, reprezentanții Directiei Regionale pentru Accize si Operatiuni Vamale .X. au constatat urmatoarele:

In perioada supusa inspectiei fiscale societatea a detinut autorizatia de antrepozit fiscal nr. ROXDD01 care îi conferea dreptul să primească, să depoziteze si să expedieze in regim suspensiv de la plata accizelor, produse din categoria motorină si păcură.

Organele vamale arată că societatea face dovada deținerii cu drept de folosință a terenului și a rezervoarelor A1 si R14B, conform contractelor de închiriere încheiate cu SC .X..

De asemenea, organele vamale arată că in perioada supusa inspectiei fiscale societatea a detinut in folosință rezervoarele A2, A3, A4, A5, R12, R13, R15, care in decursul anului 2010 au fost subînchiriate SC X SA.

Organele vamale arată că, prin adresa nr. 2017/12.08.2010 societatea a adus la cunostiința autorității vamale existenta unor pierderi, inregistrate pentru motorina - depozitata in regim suspensiv de la plata accizelor in rezervoarele A1 si R14B, in cantitate de X,441 TO si produsul CLU -din rezervorul nr. A2 - in cantitate de X TO, precum și contaminarea unui stoc de X tone motorină.

Organele vamale precizează că în vederea determinării realității și exactității datelor au fost solicitate informații suplimentare SC .X. S.A., astfel încât prin adresa nr. X/27.09.2010, înregistrată la D.J.A.O.V. .X. sub nr. X/30.08.2010, aceasta a precizat că urmare evenimentelor din perioada 04.07-08.07, in data de 08.07.2010 s-a oprit fortat alimentarea

electropompelor, apa fiind eliminată prin deschiderea vanei pe direct catre mare, care se produce, conform masurilor stabilite de catre Garda de Mediu, prin ruperea sigiliilor de la vanele de descarcare catre mare, numai in situatii de precipitatii abundente si cand apa nu contine produs petrolier.

Începând din data de 09.07.2010, orele 15.00, evacuarea apelor din separatorul II C s-a efectuat concomitent "pe liber" și cu pompele, evacuarea pe liber făcându-se datorită faptului ca apa nu continea produs petrolier. De asemenea, atat fanta de evacuare "pe direct", cat si prizele de aspiratie ale pompelor se afla la partea inferioara a separatorului, deci pompele nu ar fi putut sa aspire motorina si combustibilul usor tip CLU, neaccizat, fara ca respectivele produse sa nu fie debusate si in .X. a Portului .X., dana in care se descarca apele din separatorul II C. Sustinem aceste afirmatii deoarece in .X. sunt stationate navele GSP și atat serviciul Portuar al Capitaniei Zonale .X., cat si serviciul de depoluare al Administratiei Portului .X. ar fi reactionat la primele cantități de produs care s-ar fi descărcat în .X. având în vedere că descărcarea pe liber s-a produs timp de 4-5 zile (08-12.07.2010).

Din data de 08.07.2010 și până la data de 16.07.2010, reprezentanții .X., reprezentanții Gărzii de Mediu - Inspectoratul Județean .X., cei ai ISU .X. au fost prezenți în zona instalațiilor firmelor .X. si X, dar nimeni, în nici una din zilele respective nu a identificat prezenta motorinei în cuvele recepțiilor A1 si A2 sau COV-uri de motorină în aer. De asemenea, după cum s-a menționat și mai sus, pelicula de produs care a generat contaminarea, migrând pe suprafața apei acumulata din precipitatii, a fost redusa cantitativ.

De asemenea reprezentantii SC .X. au menționat că s-au esantionat probe de produs petrolier, dupa evacuarea apelor din strada Justitiei, aceste rezultate aratand cert ca nu poate fi vorba nici de motorina, nici de CLU.

În data de 15.07.2010 și 16.07.2010 .X. a transmis SC .X. SA o informare în care nu se face referire la pierderi de produse, în data de 28.07.2010 a solicitat desemnarea de catre .X. a unei comisii pentru constatarea comună a consecințelor evenimentelor din perioada 08 - 09.07.2010, iar în data de 29.07.2010 s-a emis Decizia X prin care se stabileau membrii comisiei și obiectul lor de activitate.

În perioada 03 - 06.08.2010 comisia s-a deplasat la sediul firmei .X. unde a fost înștiințată că ar fi avut pierderi de produs petrolier, din rezervoarele A1, A2 si R14B datorate produsului petrolier (pacura), care ar fi intrat în cuva recepțiilor A1 si A2 din rezervoarele R5, 6, 9, 10, 22 ale .X..

Organele vamale arată ca reprezentanții SC .X. SA au arătat că procesul tehnologic al SP Nord, care este descris si in autorizatiile de mediu, prevede ca apa reziduala din SP Nord II B este preluata prin canalizarea tehnologica de separatorul din II C si de aici pompată in separatorul din SP Nord I, care trateaza apa separand-o de produs petrolier si care apoi este evacuata in canalizarea .X., iar pentru reziduurile colectate din separator sunt destinate 2 rezervoare , respectiv RX si RX .

De asemenea reprezentantii SC .X. SA prezinta date din Registrul cu Situatia zilnica a Rezervoarelor in care se poate urmari in perioada 08 - 15.07.2010 evolutia inaltimilor si implicit a cantitatilor de produs din rezervoarele X si X.

Organele vamale arată că societatea sustine ca a inregistrat pierderi de produse petroliere datorita culpei S.C. .X. S.A. care, in momentul evacuarii apelor din separatorul II C, pe liber, si ulterior prin pompare a preluat si produsele petroliere in cantitate de aproximativ X To, invocând in acest sens si Raportul de expertiza tehnica intocmit de expertul X .

Avand in vedere faptui ca S.C. .X. S.A. comunica prn adresa inregistrata la D.J.A.O.V. .X. sub nr. X/30.08.2010 faptul ca apele din separatorul II C au fost evacuate concomitent "pe liber" si cu pompele acestea fiind debusate in zona maritima a X 34 din Portul .X. deoarece nu contineau produs petrolier, organele vamale arată că produsele petroliere declarate "pierdute" de catre S.C. .X. S.A, si care ar fi trebuit sa fie amestecate cu apa pluviala preluata din separatorul II C, puteau sa ajunga doar in acvatoriul portuar din zona X 34, concluzie sustinută de faptul ca S.C. .X. SA nu inregistreaza plusuri de gestiune, aferente perioadei 08.07.2010 - 14.07.2010, pentru rezervoarele X si X.

Organele vamale arată că a solicitat informații de la Comisariatul Judetean .X. al Garzii Nationale de Mediu, Compania Nationala Administratia Porturilor Maritime S.A., Administratia Bazinala a Apelor X, A.N.R. - Capitana Zonala .X., aceste institutii oferind raspunsuri prin care comunica faptul ca in perioada 08.07.2010 - 31.07.2010 nu au fost constatate/semnalate fenomene de poluare cu produse petroliere, datorate apelor deversate de catre S.C. .X. S.A., in acvatoriul portuar din vecinatatea X 34, port .X., infirmand posibilitatea existentei unor fenomene de poluare cu cantitati de produse energetice in acvatoriui portuar.

De asemenea, organele vamale arată că Garda Nationala de Mediu, prin adresa nr. X/.X./18.04.2011, inregistrata la D.J.A.O.V. .X. sub nr. X/18.04.2011, a precizat ca S.C. .X. S.A. si S.C. X S.R.L. au fost sanctionate pentru producerea unui fenomen de poluare cu apa in amestec cu produs petrolier, conform legislatiei de mediu in vigoare, S.C. .X. S.A. nefiind identificat ca si poluator.

Organele vamale arata ca, produsele energetice, in cantitate de aproximativ X To, declarate pierdute de S.C. .X. S.A., nu se puteau duce decat in apele reziduale evacuate in separatorul de produse petroliere II C. de unde acestea puteau avea urmatoarele trasee :

- 1) in apele maritime din vecinatatea X 34 a portului .X.
- 2) in rezervoarele X si X apartinand S.C. .X.
- 3) pe/in solul sau obiectele din vecinatatea depozitului S.C. X S.A.

Organele vamale arata ca prin adresa S.C. .X. S.A., inregistrata la D.J.A.O.V. .X. sub nr. X/30.08.2010 se precizează că s-au esantionat probe de produs petrolier, dupa evacuarea apelor din str. Justitiei, iar rezultatele au aratat in mod cert ca nu poate fi vorba nici de motorina, nici de CLU.

Organele vamale arată că daca se coroboreaza precizarile facute de de S.C. .X. S.A. si Garda Nationala de Mediu, rezultă ca produsele petroliere cu care a fost poluata zona respectiva nu corespundeau cu produsele declarate pierdute de catre S.C. .X. S.A., respectiv motorina euro 5 si C.L.U.

Avand in vedere cele de mai sus organele vamale, nu au admis ca neimpozabile din punct de vedere al accizelor cantitatea de X tone motorina, cantitatea de X tone CLU, declarate pierdute de societate, precum si cantitatea de X tone motorina declarata de societate ca distrusa iremediabil si in conformitate cu prevederile art. 206⁷ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare si art. 73 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, cu modificările si completările ulterioare au calculat in sarcina acesteia accize si accesorii aferente.

De asemenea, organele vamale arata ca autorizatia de antrepozit fiscal de depozitare produse accizabile nr. ROXDD01, detinuta de contestatoare, si-a incetat valabilitatea la data de 01.09.2010, conform art. IV pct. 2 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, iar la momentul retragerii valabilitatii autorizatiei de antrepozit fiscal nr. ROXDD01, contestatoarea detinea in stoc cantitatea de X TO motorina, astfel ca in in conformitate cu prevederile art. 206⁷ alin. (9) din Legea nr. 571/20 Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pentru aceasta cantitate a intervenit exigibilitatea accizei incepand cu data de 01 septembrie 2010.

Organele vamale au calculat in sarcina societatii suma totală de .X. lei din care suma de .X. lei reprezinta accize, suma de .X. lei reprezinta dobânzi si suma de .X. lei reprezinta penalitati de intarziere.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal, actele normative incidente pe perioada verificata, invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

Referitor la suma totală de .X. lei din care suma de .X. lei reprezinta accize, suma de .X. lei reprezinta dobânzi si suma de .X. lei reprezintă penalități de întârziere, **cauza supusă soluționării este dacă pierderile de produse accizabile pot fi admise ca neimpozabile în condițiile în care nu sunt îndeplinite prevederile legale care reglementează cazul de forță majoră invocat de contestatoare**

În fapt, societatea a deținut autorizația de antrepozit fiscal nr. ROXDD01 valabila începând cu data de 01.02.2010 care îi conferea dreptul să primească, să depoziteze și să expedieze în regim suspensiv de la plata accizelor, produse din categoria motorină și păcură.

Organele vamale arată că societatea face dovada deținerii cu drept de folosință a terenului și a rezervoarelor A1 și R14B, conform contractelor de închiriere încheiate cu SC .X..

De asemenea, organele vamale arată că în perioada supusă inspecției fiscale societatea a deținut în folosință rezervoarele A2, A3, A4, A5, R12, R13, R15, care în decursul anului 2010 au fost subînchiriate SC X SA.

Prin adresa nr. X/12.08.2010 societatea a adus la cunoștința autorității vamale existența unor pierderi, înregistrate pentru motorină - depozitată în regim suspensiv de la plata accizelor în rezervoarele A1 și R14B, în cantitate de X TO și produsul CLU - depozitat în afara regimului suspensiv conferit de autorizația de antrepozit fiscal de depozitare, în rezervorul nr. A2 - în cantitate de X TO, precizând, totodată, următoarele:

În perioada 08.07.2010 - 09.07.2010, ca urmare a cantităților abundente de precipitații, a avut loc inundarea punctului de lucru situat în .X., depozit Nord II B, Incinta .X. S.A, rețeaua de canalizare a S.C. .X. S.A. neputând colecta întreaga cantitate de apă, fapt ce a determinat deversarea în porțiunile mai joase, respectiv pe strada Justiției.

Prin urmare, apele s-au revărsat și au inundat stația de distribuție electrică ce aparține S.C. .X. S.A., a fost inundată casa de pompe ce asigură întreaga circulație a combustibilului, căminele în care se aflau vanele de deschidere/închidere a rețelei de conducte ce fac legătura între rezervoare, platforma de încărcare/descărcare autocisterne, drumurile interioare, și întreaga incintă a punctului nostru de lucru.

În data de 09.07.2010 reprezentanții S.C. .X. S.A. au rupt sigiliile de la separatorul exterior pentru evacuarea apelor din separatorul II C, pe liber, iar începând cu ora 15 s-au evacuat apele și prin pompare, iar în urma constatărilor tehnice, s-a ajuns la concluzia că în momentul în care pompele separatorului au fost repornite, acestea au pompat și produsele din rezervoare, odată cu apa provenită din precipitații.

Societatea arată că pe data de 12.07.2010, după evacuarea apelor și a produselor petroliere din cuva rezervoarelor A1 și A2, în urma desfășurării operațiunilor de măsurare și verificare a sigiliilor de la rezervoare, s-a constatat lipsa unor cantități mari de produse petroliere din rezervoare.

Societatea a anexat la adresa mai sus menționată și Avizul de existență a cazului de forță majoră nr. .X./23.07.2010 emis de Camera de Comerț, Industrie, Navigație și Agricultură la solicitarea sa.

Prin contestația formulată societatea susține că a îndeplinit condițiile potrivit cărora pierderile de produse accizabile să fie admise ca neimpozabile, în sensul prevederilor art. 206⁷ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și art. 73 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare, fiind depuse înscrisuri în dovedirea cazului de forță majoră - inundație și poluare cu produse petroliere, respectiv declarațiile locuitorilor din strada Justiției care au fost inundați și poluați cu produse petroliere, respectiv solicitarea de despăgubiri pentru prejudiciul suferit, probe utile și concludente nu pot fi ignorate de către organele fiscale, ele fiind suficient de doveditoare pentru existența cazului de forță majoră care a generat pierderea de produse petroliere.

Societatea critică raportul întocmit de reprezentanții SC .X. SA și învederează faptul că aceștia nu recunosc faptul că o parte din produsul petrolier poluant a fost adus la suprafață de către apă, chiar din propria canalizare, neputând fi exclusă nici ipoteza pierderii produselor prin rețeaua de canalizare, acțiunea puternică a apei făcând posibilă crearea unor spații libere (supuse la eroziune în timp) care să debuseze produsele petroliere în alte trasee, chiar necunoscute încă.

Societatea consideră că, în mod întemeiat afirmațiile Garzii de Mediu și .X., nu pot fi reținute ca fiind dovezi suficiente și temeinice în determinarea regimului pierderilor și nu pot fi decisive prin ele însele, ele trebuie luate ca simple opinii, fără o valoare probatorie prestabilită, și coroborate cu toate celelalte dovezi și fapte, raportul de expertiză tehnică întocmit de expertul X X, toate raportate la o stare de fapt reală și extraordinară : cazul de forță majoră care este singura condiție stabilită de textul de lege.

Organele vamale arată că din cele constatate, coroborate cu informațiile furnizate de S.C. .X. S.A., Comisariatul Județean .X. al Garzii Naționale de Mediu, Compania Națională Administrația Porturilor Maritime S.A., Administrația Bazinală a Apelor X X, A.N.R. - Capitana Zonală .X., nu au admis ca neimpozabile cantitățile de motorină, respectiv produs CLU, declarate pierdute/contaminate de societate și în conformitate cu prevederile art. 206⁷ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct. 73 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare și au calculat în sarcina acesteia accize și accesorii aferente.

In drept, art. 206⁷ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“ [...]

(5) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile aflate sub regim suspensiv de accize, dintr-o cauză ce ține de

natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritatea competentă, nu este considerată ca eliberare pentru consum.

(6) În sensul prezentului capitol, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile. Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile trebuie dovedită autorității competente, potrivit precizărilor din normele metodologice.

[...]

(9) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care s-a revocat ori s-a anulat autorizația. Acciza devine exigibilă la data la care decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efectele ori la data comunicării deciziei de anulare a autorizației de antrepozit fiscal, pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

De asemenea, pct. 73 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare

“ [...]

(2) Nu se consideră eliberare pentru consum distrugerea totală sau pierderea iremediabilă de produse accizabile, dacă acestea intervin în timpul în care se află într-un regim suspensiv de accize și dacă:

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită vărsării, spargerii, incendierii, contaminării, inundațiilor sau altor cazuri de forță majoră;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al producerii, deținerii sau deplasării produsului;

c) este ca urmare a autorizării de către autoritatea vamală teritorială.

(3) Pentru produsele accizabile aflate în una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) nu se datorează accize, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) se prezintă imediat autorității vamale teritoriale dovezi suficiente despre evenimentul produs, precum și informații precise cu privire la cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România, în cazul prevăzut la alin. (2) lit. a);

b) pot fi dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea distrugerii totale sau a pierderii iremediabile;

c) se încadrează, în cazul de la alin. (2) lit. b), în limitele prevăzute în normele tehnice ale utilajelor și instalațiilor sau în coeficienții maximi de

pierderi specifice activităților de depozitare, manipulare, distribuție și transport prevăzuți în studiile realizate de persoane juridice abilitate la solicitarea antrepozitarului interesat; și

d) sunt evidențiate și înregistrate în contabilitate.

[...]

(6) Condițiile privind autorizarea distrugerii într-un antrepozit fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate în consum, atunci când se datorează unor cauze fortuite sau de forță majoră ori atunci când produsele nu mai îndeplinesc condițiile de comercializare, se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(7) În cazul pierderilor înregistrate într-un antrepozit fiscal autorizat pentru producția și/sau depozitarea de produse accizabile cu nivele diferite de accize, acciza aferentă pierderilor, atunci când acestea nu se încadrează în una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) și când pierderile respective nu pot fi individualizate pe categorii de produse accizabile, se calculează cu cota cea mai mare practică în antrepozitul fiscal respectiv.

[...]

(10) Pentru pierderile neadmise ca neimpozabile se datorează accizele aferente acestora în România, calculate pe baza cotelor de accize în vigoare la momentul constatării de primitorul produselor accizabile, obligația de plată a accizelor la bugetul statului revenind în sarcina expeditorului.

(11) În toate situațiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă, acciza devine exigibilă la data la care autoritatea vamală teritorială a stabilit regimul pierderilor și se plătește în termen de 5 zile de la această dată.

Astfel, potrivit prevederilor legale invocate nu se considera eliberare pentru consum din punct de vedere al accizelor distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile aflate sub regim suspensiv de accize, ca urmare a unui caz de forță majoră, produsele accizabile nefiind disponibile a fi folosite în România.

Intr-o atare situație pentru produsele accizabile nu se datorează accize dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții, respectiv să se prezinte imediat autorității vamale dovezi și informații suficiente cu privire la evenimentul produs și cantitatea de produs accizabil care nu mai este disponibil a fi folosit în România, cantitatea în speță să poată fi dovedită prin procese-verbale privind înregistrarea distrugerii totale sau a pierderii iremediabile, precum și faptul că pierderile sunt evidențiate și înregistrate în contabilitate.

Astfel, în speța de față, societatea prin adresa nr. X/12.08.2011 a adus la cunostința autorității vamale că urmare a cantitatilor abundente de precipitații cazute în perioada 08.07.2010 - 09.07.2010 a înregistrat

pierderi/distrugerii de produse accizabile, anexând totodată și Avizul de existență a cazului de forță majoră nr. .X./23.07.2010 emis de Camera de Comerț, Industrie, Navigație și Agricultură.

Organele vamale în vederea determinării realității și exactității datelor cu privire la desfășurarea evenimentelor din perioada 04.07.2010 - 09.07.2010 a solicitat informații de la SC .X. SA, care în calitate de proprietar a depozitelor și instalațiilor, a acționat în vederea evacuării apelor din perimetrul în care se află și depozitele închiriate de SC .X. SA.

Prin adresa nr. X/27.09.2010, înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. sub nr. X/30.08.2010, SC .X. SA a precizat că produsele energetice, în cantitate de aproximativ X To, declarate pierdute de S.C. .X. S.A., nu se puteau duce decât în apele reziduale evacuate în separatorul de produse petroliere II C. de unde acestea puteau avea următoarele trasee :

- 1) în apele maritime din vecinătatea X a portului .X.
- 2) în rezervoarele X și X aparținând S.C. .X.
- 3) pe/in solul sau obiectele din vecinătatea depozitului S.C. X S.A.

Urmare evenimentelor din perioada 04.07-08.07, în data de 08.07.2010 s-a oprit forțat alimentarea electropompelor, apa fiind eliminată prin deschiderea vanei pe direct către mare, care se produce, conform măsurilor stabilite de către Garda de Mediu, prin ruperea sigiliilor de la vanele de descarcare către mare, numai în situații de precipitații abundente și când apa nu conține produs petrolier, iar începând din data de 09.07.2010, orele 15.00, evacuarea apelor din separatorul II C s-a efectuat concomitent "pe liber" și cu pompele, evacuarea pe liber făcându-se datorită faptului că apa nu conținea produs petrolier. De asemenea, atât fanta de evacuare "pe direct", cât și prizele de aspirație ale pompelor se află la partea inferioară a separatorului, deci pompele nu ar fi putut să aspire motorina și combustibilul ușor tip CLU, neaccizat, fără ca respectivele produse să nu fie debusate și în X a Portului .X., dana în care se descarcă apele din separatorul II C.

De asemenea reprezentanții SC .X. arată că în X sunt staționate navele GSP și atât serviciul Portuar al Capitaniei Zonale .X., cât și serviciul de poluare al Administrației Portului .X. ar fi reacționat la primele cantități de produs care s-ar fi descărcat în X 34 având în vedere că descărcarea pe liber s-a produs timp de 4-5 zile (08-12.07.2010).

De asemenea, reprezentanții SC .X. SA au arătat că procesul tehnologic al SP Nord, care este descris și în autorizațiile de mediu, prevede că apa reziduală din SP Nord II B este preluată prin canalizarea tehnologică

de separatorul din Il C si de aici pompată in separatorul din SP Nord I, care trateaza apa separand-o de produs petrolier si care apoi este evacuata in canalizarea .X., iar pentru reziduurile colectate din separator sunt destinate 2 rezervoare , respectiv RX si RX .

Reprezentantii SC .X. SA prezinta date din Registrul cu Situatia zilnica a Rezervoarelor în care se poate urmări in perioada 08 - 15.07.2010 evolutia inaltimilor si implicit a cantitatilor de produs din rezervoarele X si X, acestea neînregistând variatii semnificative, concluzia fiind ca produsele accizabile declarate pierdute de contestatoare nu au ajuns in aceste rezervoare.

Referitor la ultimul traseu pe care ar fi putut să-l aibă produsele declarate pierdute de SC .X. SA, respectiv în vecinătatea depozitelor, pe str. Justitiei, reprezentanții SC .X. precizează că s-au esantionat probe de produs petrolier, dupa evacuarea apelor din str. X, iar rezultatele au aratat in mod cert ca nu poate fi vorba nici de motorina, nici de CLU.

De asemenea, se reține că, prin adresa nr. X/.X./18.04.2011 emisă de Garda Națională de Mediu-Comisariatul județean .X., aflată in copie la dosar, se mentioneaza ca in zona strazii X si in incinta SC X s-a produs o poluare cu apa in amestec cu produs petrolier, ceea ce a dus la sanctionarea SC .X. Sa si SC X SA, conform legislatiei de mediu in vigoare.

De asemenea, prin adresa nr. X/13.04.2011, Compania Națională "Administrația Porturilor Maritime " SA .X. precizează că nu deține informații privind deversarea în acvatoriu a unor cantități însemnate de produse petroliere provenind de la SC .X. SA în zona X a portului .X. în perioada 08.07-31.07.2010, iar prin adresa nr. X/14.04.2011 Autoritatea Navala Romana-Capitania Zonala .X. mentioneaza ca in perioada 08.07-31.07.2010 nu au fost semnalate/constatate fenomene masive de poluare cu produse petroliere, datorate apelor deversate de catre SC .X. SA, in zona din vecinatatea X, port .X..

Se reține că potrivit prevederilor legale societatea trebuia să anunțe imediat autoritatea vamală și să prezinte dovezi suficiente și informații precise cu privire la evenimentul produs și cauzalitatea directă dintre evenimentul produs si efectele acestuia, și care să combată în mod indubitabil constatările din raportul întocmit de reprezentanții SC .X. SA.

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art.1169 Cod Civil, articol neabrogat, în

vigoare potrivit art.230 lit.a din Legea nr.71/2011, cu modificările ulterioare, pentru punerea în aplicare a Legii nr.287/2009 privind Codul Civil, care stipulează : „**cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească**” .

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Referitor la susținerea societății contestatoare potrivit căreia afirmațiile Gărzii de Mediu și .X., nu pot fi avute în vedere ca fiind dovezi suficiente și temeinice în vederea stabilirii regimului pierderilor, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât raportul întocmit de SC .X. SA prezintă informații clare și precise cu privire la desfășurarea cronologică a evenimentelor, procedura de acționare în caz de inundații, procedura stabilită împreună cu alte instituții abilitate în urmărirea și monitorizarea cazurilor de forta majora, procedeele tehnice utilizate în asemenea cazuri pentru reducerea riscurilor de poluare cu produse energetice, modul de deversare a a pelor reziduale, locul unde aceste sunt deversate, raporte zilnice și pe ore cu privire la situația deversărilor, situația nivelurilor de produse energetice colectate în rezervoarele speciale, operațiuni monitorizate la rândul lor de reprezentanții Garzii Naționale de Mediu, Compania Națională “Administrația Porturilor Maritime “ SA .X. sau Autoritatea Navala Română, instituții cu atribuții în urmărire și prevenire situațiilor de urgență.

Referitor la invocarea de către societate a raportului de expertiză tehnică întocmit de expert X se reține că respectivele concluzii ale expertului nu se bazează pe verificări proprii întreprinse ci pe baza constatărilor societății, nereușind să aducă elemente noi care să susțină afirmațiile contestatoarei.

De asemenea, se reține că deși avea obligația de a anunța imediat organele vamale cu privire la pierderea/distrugerea de produs accizabil, aceasta a acționat în acest sens după aproximativ 30 de zile de la evenimentele respective, organele vamale fiind în imposibilitatea să constate

prin mijloace specifice amploarea pierderilor reclamate de proprietarul marfurilor aflate sub supraveghere fiscala si mai mult de atât din analiza documentelor de la dosar furnizate de SC .X. SA, proprietarul spatiului de depozitare, nu se pot confirma sustinerile societatii privind pretinsa pierdere a cantitatii de X tone motorina, cantitatii de X tone produs CLU, simpla invocare a cazului de forță majoră nefiind un motiv suficient pentru admiterea ca neimpozabile a acestor pierderi din punct de vedere al accizelor, astfel încât accizele au fost calculate corect în sarcina contestatoarei .

Referitor la cantitatea de X tone motorina declarata de societate ca distrusa iremediabil ca urmare a evenimentelor din 08.07.2010-12.07.2010, se retine ca societatea potrivit prevederilor legale invocate mai sus , respectiv art. 206⁷ alin 5 si alin 6 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile ulterioare si pct. 73 alin 2 si alin 3 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificarile ulterioare, trebuia sa anunte imediat autoritatea vamala, fapt care nu s-a intamplat asa cum s-a aratat mai sus si de asemenea sa dovedeasca distrugerea iremediabilă a produselor accizabile, or din documentele aflate la dosar nu rezulta ca au fost prelevate probe de produs accizabil, au fost emise rapoarte de evaluare produs, procese-verbale de certificare a calității, procese-verbale de constatare a neconformității produsului, emise de un laborator acreditat.

Referitor la susținerea societății că organul fiscal a fost sesizat cu privire la distrugerea iremediabila a stocului de X tone motorina in conditiile art.5 din Ordinul ministrul economiei și finanțelor nr. 918/2007 pentru aprobarea condițiilor privind distrugerea în antrepozitul fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate pentru consum, iar acesta nu si-a indeplinit obligatiile prevazute, aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat societatea trebuia sa faca dovada cu documente a contaminarii iremediabile a stocului de motorina si de asemenea sa faca o cerere de aprobare a distrugerii produselor accizabile, insotita de documente justificative, in sensul art. 5 din actul normative mentionat, care prevad:

(1) Pentru ca distrugerea produselor accizabile în antrepozitul fiscal să nu fie considerată eliberare pentru consum, antrepozitarul autorizat care se află în una dintre situațiile prevăzute la [art. 2](#) - 4 trebuie ca înainte de efectuarea operațiunii de distrugere să solicite aprobarea autorității fiscale teritoriale unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.

(2) Cererea de aprobare a distrugerii produselor accizabile va fi însoțită de o documentație care va cuprinde:

a) un memoriu în care să justifice cauzele și cantitățile de produse accizabile care fac obiectul distrugerii în antrepozitul fiscal;

b) dovada intervenției cazului fortuit sau a forței majore ori documentele justificative care confirmă cauzele care determină distrugerea produselor accizabile în antrepozitul fiscal (rapoarte de evaluare a produselor sau rapoarte de evaluare produs și/sau materie primă ori materiale auxiliare, emise de un laborator acreditat, procese-verbale de certificare a calității, procese-verbale de constatare a neconformității produsului, precum și orice alte documente, după caz).

(3) Cererea și documentația vor fi depuse la autoritatea fiscală teritorială după cum urmează:

a) în termen de cel mult 60 de zile de la data producerii evenimentului, în situația intervenției unui caz fortuit sau de forță majoră;

b) cu 30 de zile înainte de data planificată pentru distrugerea produselor accizabile, în cazul neîndeplinirii condițiilor legale de comercializare.

Se reține că prin adresa nr. X/12.08.2010 și de asemenea până la data încheierii actului de control contestat, societatea nu a anexat nicio dovada a contaminării stocului de motorină și nici nu a cerut distrugerea sub supraveghere fiscală a acestuia, drept pentru care nu se pot admite ca neimpozabile din punct de vedere al accizelor a cantității de X tone motorină.

Având în vedere că autorizația de antrepozit fiscal de depozitare a produselor accizabile nr. ROXDD01, detinută de contestatoare, și-a încetat valabilitatea la data de 01.09.2010, conform art. IV pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, “*autorizațiile deținute de antrepozitarii autorizați pentru antrepozitele fiscale de depozitare produse accizabile, cu excepția situațiilor prevăzute la [art. I](#) pct. 5, își încetează valabilitatea la data de 1 septembrie 2010*”, în mod legal organele vamale au calculat în sarcina societății accize aferente cantității de X tone motorină deținută în stoc la data retragerii autorizației, conform pct. 206⁷ alin 9 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare.

Având în vedere cele reținute, în temeiul prevederilor art. 216 alin 1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit. a) din Ordinul Presedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căruia “*Contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat*” se va respinge ca neîntemeiată contestația societății pentru suma de .X. lei reprezentând accize.

În ceea ce privește dobânzile în sumă de .X. lei și penalitățile de întârziere în sumă de .X. lei stabilite prin Decizia de impunere nr. .X./17.08.2011 încheiată de reprezentanții Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., acestea reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut că datorat debitul în suma de .X. lei reprezentând accize, aceasta datorează și dobânzile în suma de .X. lei și penalitățile de întârziere în suma de .X. lei, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și a dispozițiilor art.216 alin 1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. A) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de SC .X. SA pentru suma totală de .X. lei din care suma de .X. lei reprezintă accize, suma de .X. lei reprezintă dobânzi și suma de .X. lei reprezintă penalități de întârziere, înscrise în Decizia de impunere nr. .X./17.08.2011, întocmită de reprezentanții Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X..

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau Curtea de Apel X, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,